

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0051 van 1 juni 2011
in de zaak 2010/0276/SA/3/0255

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]
beiden wonende te 2300 Turnhout, [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Gert BUELENS
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Nekkerspoelstraat 93

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Willem SLOSSE
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomende
partij :*

de [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves LOIX
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 15 maart 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen van 24 december 2009 waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitbreiden van de strafinrichting met een cellulaire vleugel.

Het betreft een perceel gelegen te 2300 Turnhout, [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 30 juni 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wim BEIRINCKX die loco advocaat Gert BUELENS verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Willem SLOSSE die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Yves LOIX die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De [REDACTED] vraagt met een op 28 mei 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 10 juni 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 25 augustus 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het uitbreiden van een strafinrichting met een cellulaire vleugel voor ca. 80 gedetineerden”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout’, gelegen in woongebied. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling. Het perceel is gelegen binnen het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening van het Regionaalstedelijk Gebied Turnhout’. Het goed ligt volgens dit plan niet in een deelplan, waardoor de bestemming van het gewestplan behouden blijft.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 september 2009 tot en met 13 oktober 2009, worden vier bezwaarschriften ingediend, onder andere door de huidige verzoekende partijen.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen, Onroerend Erfgoed verleent op 5 oktober 2009 een ongunstig advies en motiveert hierbij het volgende:

“ ...

AFWEGING

De aangevraagde werken hebben als gevolg dat er een deel van de beschermde gebouwen wordt afgebroken.

ADVIES

*Overwegende de boven vermelde argumenten wordt de aanvraag **ongunstig** geadviseerd. Er dient overleg gepleegd te worden met onze diensten om na te gaan wat de impact is om na te kijken onder welke vorm een aangepaste aanvraag kan ingediend worden.*

...”

In uitvoering van het advies vindt er een overleg plaats en wordt een bijkomende nota over de waarde van het te slopen bijgebouw opgemaakt. Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen, Onroerend Erfgoed oordeelt evenwel dat dit niet afdoende is en dat er mogelijkheden zijn waarbij de nieuwbouw het beschermde gebouw ontziet. Daarop wordt een voorstel gedaan waarbij de rechthoek van het gebouw afgeschuind wordt.

Als gevolg van dit voorstel verleent het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen, Onroerend Erfgoed op 15 december 2009 een gunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

AFWEGING

De aangevraagde werken hebben geen ‘fysieke’ invloed op de beschermde gebouwen, deze kunnen behouden blijven, er wordt een afstand van minstens 1,5 m ten opzichte van de bestaande gebouwen gerealiseerd.

ADVIES

*Overwegende de boven vermelde argumenten wordt de aanvraag **gunstig** geadviseerd. Er dient tijdens de uitvoering overleg gepleegd te worden met onze diensten om na te gaan wat de impact van de werken op de verschillende waardevolle en beschermde gebouwen is en om na te kijken onder welke vorm de werken kunnen uitgevoerd worden.*

...”

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, Onroerend Erfgoed, cel Archeologie verleent op 12 oktober 2009 een voorwaardelijk gunstig advies.

De brandweer verleent op 15 oktober 2009 een voorwaardelijk gunstig advies.

Op 27 oktober 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout het volgende gunstige preadvies:

“ ...

De aanvraag betreft het uitbreiden van een bestaand gevangeniscomplex met een administratieve vleugel en een nieuw cellulair blok. De ingang van deze nieuwe gebouwen is voorzien langs de bestaande hoofdingang. Het nieuwe gebouw voorziet in een gelijkvloers verdieping en een 1ste verdieping, waarvan de hoogte beperkt blijft tot 7,7m. Aan de zuidoostelijke zijde wordt er bovenop de eerste verdieping nog een

technische verdieping voorzien, waarvan de hoogte 10,5m bedraagt. Deze hoogtes zijn gelet op de bebouwing in de omgeving stedenbouwkundig aanvaardbaar. Het cellulaire blok staat op 7,5 m van de perceelsgrens. Dit is stedenbouwkundig aanvaardbaar. Op 3m van de perceelsgrenzen wordt een 8m hoge perimetermuur voorzien, die nodig is vanuit veiligheids- en privacyoverwegingen voor de gevangenis en de omwonenden. Deze muur wordt net zoals het nieuwe cellulaire blok uitgevoerd in baksteenmetselwerk en past op deze manier in de omgeving. De muur ligt voor de omwonenden langs de [REDACTED] in het noorden en heeft zo geen negatief effect op lichtinval voor deze woningen. Van de omwonenden in de [REDACTED] zijn tijdens het openbaar onderzoek geen bezwaren binnengekomen. Langs de kant van de [REDACTED] wordt gevraagd dat de muur vervangen wordt door een draadafsluiting of glazen wand, aangezien ze hier wel voor aanzienlijk lichtverlies. De gevangenis wordt voorzien in het stadscentrum van Turnhout en integreert zich op vlak van uitzicht (rood baksteenmetselwerk) en bouwhoogte, gabarit goed in de omgeving. De aanvraag past op dit vlak architectonisch in de omgeving. Binnen de omtrek van de perimetermuur wordt het grondniveau aanzienlijk opgehoogd. Tussen de perimetermuur en de scheidingsmuren van de aanpalende percelen wordt de grond niet opgehoogd. Aangezien de aanzienlijke ophoging veel werfverkeer met zich mee gaat brengen moeten er op voorhand afspraken worden gemaakt met stad Turnhout over de af-en aanvoer van grond en werfinrichting.

Indien rekening wordt gehouden met bovengestelde voorwaarden uit de beantwoording van de bezwaarpunten en de overweging van de aanvraag zelf kan de aanvraag gunstig geadviseerd worden. Indien het veranderen van een het meest westelijke deel van de perimetermuur niet omgevormd kan worden naar een draadafsluiting of glazen wand wordt de aanvraag negatief geadviseerd.

...

Op 24 december 2009 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

De bestaande gevangenis van Turnhout bevindt zich in het centrum van de stad, namelijk tegenover het culturele centrum De Warande en op korte afstand van het begijnhof, de Grote en het station. Dit is een historisch gegroeide situatie. De gevangenis paalt aan de [REDACTED] en de [REDACTED]. Anderzijds paalt het gebouw aan de achtertuin van de woningen in de [REDACTED] en de [REDACTED]. De nieuwe uitbreiding wordt gepland ten zuiden van de bestaande gebouwen, namelijk onmiddellijk achter de tuinen, van de [REDACTED]. De bestaande verharding wordt uitgedaagd.

Ter hoogte van de werkhuizen en de vleugel C wordt een nieuwe administratieve vleugel gebouwd waarmee de nieuwbouw aan het bestaande gedeelte verbonden wordt. De eigenlijke vleugel voor de gedetineerden staat gemiddeld op 15m van de bestaande noordelijke omheiningmuur. Ten zuiden en ten oosten van de vleugel wordt op een afstand van 4m van het gebouw een nieuwe omheiningmuur gebouwd met een hoogte van 6m. Deze muur staat dan weer op 3m van de perceelsgrenzen. Als gevolg van de bezwaren echter (zie hoger) zal de muur aan de zijde van de [REDACTED] vervangen worden door een dubbel veiligheidshekwerk. (Zie hiervoor de plannen in bijlage).

De totale lengte van de vleugel bedraagt 91,19m. De breedte varieert. De eigenlijke vleugel is 11,89m breed, maar dit wordt trapsgewijs breder richting [REDACTED]. De gevel t.o.v. de [REDACTED] is 27,65m tot tegen de bestaande muur. De administratieve vleugel heeft een lengte van 20,80m. Dit zijn vrij aanzienlijke volumes waarmee het onbebouwde deel van de site nu helemaal ingenomen is. De verharding rondom het gebouw bestaat uit nieuwe waterdoorlatende betonklinkers.

De eigenlijke vleugel bestaat uit 2 bouwlagen met een hoogte van 7,7m. Naar de [REDACTED] toe wordt er afgebouwd met een kleiner volume met een hoogte van 7m. Ter hoogte van de technische ruimte (zuidoostelijke hoek van het gebouw) wordt er een derde bouwlaag voorzien met een hoogte tot 10,55m. De gevel als ook de omheiningmuur bestaan uit steenrode gevelsteen (machinale handvorm). In de kern van de muur bevindt zich gewapend beton. Het buitenschrijnwerk is uit grijs aluminium met stalen traliewerk voor. Ook de veiligheidshekwerken bestaan uit staal.

Het gebouw bevat 7 cellen voor gedetineerden in halve vrijheid en 67 cellen voor voorlopige hechtenis: 8 duocellen en 59 monocellen. Verder zijn er de bijhorende administratieve, ontspannings-, berg-, sanitaire en technische ruimtes. De verharding tussen de nieuwe vleugel en het bestaande complex is een sport- en -wandelhoer. In de nieuwe administratieve blok bevinden zich burelen en sanitair. Deze blok bestaat eveneens uit 2 bouwlagen (plat dak) met een hoogte van 7,77m. De verbinding met het bestaande gedeelte wordt voorzien via een volume van 1 bouwlaag met een zadeldak.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets.

Het voorliggende (bouw)project ligt niet in een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat het schadelijk effect beperkt is. Enkel wordt door de toename van de verharde oppervlakte de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit wordt gecompenseerd door de plaatsing van een hemelwaterput en infiltratie- en buffervoorziening, overeenkomstig de normen vastgelegd in de geldende gewestelijke stedenbouwkundige verordening.

Een regenwaterbuffertank met een capaciteit van 87500 liter wordt ondergronds voorzien voor recuperatie van het regenwater van de platte daken. Dit gebufferde regenwater wordt gebruikt voor spoeling van de toiletten en urinoirs.

De verhardingen worden uitgevoerd in waterdoorlatende betonstraatstenen, uitgezonderd het volley/basketbalveld dat uitgevoerd wordt in een waterdoorlatende rubbervloer. Ter plaatse van de verhardingen wordt bovendien een buffereenheid met infiltratiebekken geplaatst die ook het overtollige water van de buffertak opvangt en laat infiltreren in de bodem.

Onder deze voorwaarden is het ontwerp verenigbaar met de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELURE ORDENING

De nieuwe vleugel is een verdere logische invulling van het gebied. De bestaande functie wordt uitgebreid op het nog resterende stuk grond. De hoogtes van de gebouwen zijn verenigbaar met de omliggende woonomgeving. Ook het materiaalgebruik past zich aan aan de omgeving. Omwille van de veiligheid wordt het terrein volledig verhard en is er geen ruimte voor een groenscherm. Doch in deze omgeving is dit geen verplichting. Het hemelwater wordt opgevangen in een hemelwaterput of geïnfiltreerd.

Na overleg is een oplossing gevonden die het aanpalende beschermde monument vrijwaart. Ook werd gehoor gegeven aan de klachten van de aanpalenden in de [REDACTED]. De plannen met de aanpassingen zorgen ervoor dat het project zich integreert op aanvaardbare wijze in de omgeving en de goede plaatselijke ordening niet in het gedrang gebracht wordt...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per

aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven :

- De zuidoostelijke hoek van het gebouw moet afgeschuind worden teneinde het aanpalende beschermde monument te vrijwaren. Dit dient te gebeuren volgens het aangepast plan van de contour van het gebouw dat in bijlage gevoegd is. Eventuele aanpassingen die daarvoor intern zullen gebeuren, mogen enkel betrekking hebben op niet-vergunningsplichtige werken.*
- Het westelijk deel van de omheiningsmuur mag niet uitgevoerd worden. (Dit is het gedeelte dat in rood aangeduid is op het plan in bijlage). Hier dient een dubbel veiligheidshekwerk geplaatst te worden. Daartoe moet tevens een bijkomende veiligheidsmuur gebouwd worden zoals in groen op het plan in bijlage aangeduid.*
- De ramen in vensters en deuren in de westelijke zijgevel dient geblindeerd of gezandstraald uitgevoerd te worden om inkijk te vermijden.*
- De voorwaarden uit het advies van R-O Antwerpen, Onroerend Erfgoed-Archeologie dienen strikt uitgevoerd te worden.*
- De voorwaarden uit het advies van de stedenbouwkundige d.d. 27/10/2009 dienen strikt nageleefd te worden.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Aangezien de bestreden beslissing niet aan de verzoekende partijen diende betekend te worden, moet voor de berekening van de beroepstermijn toepassing worden gemaakt van artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO. Noch in het door de verwerende partij neergelegde administratief dossier, noch in de stukkenbundels van de verzoekende partijen en de tussenkomenende partij, bevindt zich (een afschrift van) het attest van aanplakking. Dergelijk attest kan nochtans op eenvoudig verzoek door elke belanghebbende aangevraagd worden overeenkomstig artikel 4.7.26, §4, 7° VCRO.

Op 11 mei 2011 bezorgt de stad Turnhout, in toepassing van artikel 4.8.15 VCRO, een afschrift van het attest van aanplakking van de bestreden beslissing aan de Raad. Voormeld attest bevestigt dat de bestreden beslissing op 22 februari 2010 werd aangeplakt. De Raad dient derhalve vast te stellen dat het voorliggende beroep, ingesteld met een op 15 maart 2010 ter post aangetekende zending, tijdig werd ingediend.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Om als derde belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke personen of als rechtspersonen, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zullen de verzoekende partijen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband bestaat tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de

hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad stelt vast dat uit het inleidend verzoekschrift genoegzaam blijkt dat de verzoekende partijen kunnen aangemerkt worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO. Door in hun verzoekschrift te verwijzen naar het verlies van licht en zon op hun perceel, de wateroverlast en de dreigende instabiliteit van hun woning, maken de verzoekende partijen immers voldoende aannemelijk dat zij zowel rechtstreekse als onrechtstreekse hinder en nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Bovendien worden de aard en de omvang van deze hinder en nadelen, in het licht van de toepassing van artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO, voldoende concreet omschreven en valt niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

C. Schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO

Standpunt van de partijen

De tussenkomenende partij werpt op dat het voorliggende verzoek tot vernietiging onontvankelijk is omdat de verzoekende partijen, in strijd met artikel 4.8.16, §5 VCRO, de bij de inventaris gevoegde stukken niet gelijktijdig aan de decretaal bepaalde partijen heeft verzonden.

Beoordeling door de Raad

De Raad is van oordeel dat de schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van de vordering aangezien de bedoelde kennisgeving van het verzoekschrift en de bijgevoegde stukken louter ter informatie geschiedt en dus, in tegenstelling tot de betekening conform artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO, geen rechtsgevolgen creëert in hoofde van de verwerende partij en eventuele belanghebbenden, zoals de begunstigde van de stedenbouwkundige vergunning.

De opgeworpen exceptie kan niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

In eerste instantie zal door het optrekken van het gebouw alle licht en zon worden onttrokken aan het perceel van verzoekers. Uiteraard zal dit een ernstig nadeel met zich meebrengen.

Het maaiveld van het perceel van verzoekers behoort tot het laagste uit de omgeving (stuk7). Hierdoor zal neerslag afkomstig van het bouwwerk en van de verharde ondergrond zich een weg banen naar het perceel van verzoekers met alle gevolgen van dien. De verhoging van het maaiveld op het te bebouwen perceel zal deze natuurlijke reactie enkel verzwaren. Niet alleen zal het niet ingedrongen regenwater afvloeien, doch ook het regenwater dat in de ondergrond kan doordringen, nog steeds zijn weg kunnen vinden naar het twee meter lager gelegen perceel.

Deze aanzienlijke wateroverlast zal in combinatie met de historische wijze waarop het bouwwerk van verzoekers werd opgericht (kalkcement) verregaande en destructieve gevolgen met zich meebrengen.

Hierdoor komt zelfs de stabiliteit van de woning van verzoekers, welke deel uitmaakt van het Belgisch Cultuurbezit, in het gedrang.

...

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Vooreerst wordt gesteld dat door het optrekken van het gebouw alle licht en zin zal worden onttrokken aan het perceel van verzoekers. Dit kan echter niet gezien worden als een ernstig middel. Immers blijkt absoluut niet uit de bestreden beslissing dat dit inderdaad het geval is. Integendeel, in de bestreden beslissing werden zelfs voorwaarden opgenomen die zouden toelaten dat het zonlicht licht en water zijn weg nog kan vinden naar het perceel van verzoekers. Op deze manier kwam men tegemoet aan een door verzoekers ingediend bezwaar.

Thans beweren verzoekers dat er sprake zou zijn van een foutieve meting, dat uit het oog verloren wordt dat het bouwwerken een grotere dan aanvankelijk geplande hoogte zou hebben.

Een dergelijke hypothetische stelling kan niet aangenomen worden opdat men van een ernstig nadeel kan spreken...

Ook geven verzoekers niet, zelfs niet op een summiere manier, op welke wijze dit nadeel moeilijk te herstellen zou zijn.

...

Een tweede nadeel dat wordt aangehaald door verzoekers is dat neerslag afkomstig van het bouwwerk en de verzwaringen zich een weg zal banen naar het perceel van verzoekers. De stabiliteit van het bouwwerk zou in het gedrang worden gebracht.

Dit middel kan niet ernstig genoemd worden.

Verzoekers geven immers zelf aan dat hun perceel het laagst gelegen is van de omgeving. Dit impliceert dat hemelwater sowieso afvloeit naar hun perceel, ongeacht de bouwkundige toestand van de omringende percelen. De stabiliteit van hun woning komt actueel niet in het gedrang.

Dit door hun omschreven nadeel vloeit dus niet voort uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wat een essentiële vereiste is om van een ernstig nadeel te kunnen spreken.

Dat de situatie zou verzwaren is opnieuw een hypothetische stelling die niet kan gelezen kan worden als een ernstig nadeel. Ook actueel zal het ingedrongen regenwater zich een weg banen naar hun laagst gelegen perceel.

...

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

In de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel beperken verzoekers er zich toe zeer algemeen te stellen dat het aangevraagde de lichtinval en de bezonning in de woning zou aantasten. Dit wordt evenwel door geen enkel concreet gegeven aannemelijk gemaakt. Rekening houdend met voorgaande algemene principes, en met de recente rechtspraak van Uw Raad, moet aangenomen worden dat dit element niet weerhouden kan worden als moeilijk te herstellen ernstig nadeel, bij gebreke aan afdoende concrete gegevens.

Verzoekende partij in tussenkomst wenst volledigheidshalve te benadrukken dat er geen sprake kan zijn van een onaanvaardbare aantasting van de lichtinval of bezonning van de woning of tuin van verzoekers. Het volstaat daarbij te verwijzen naar onderstaand uittreksel uit de vergunde plannen

...

De oorspronkelijke plannen voorzagen een hoge gevangenismuur op 3 meter van de perceelsgrens. Deze plannen werden evenwel gewijzigd. Er werd in plaats van een muur een draadafsluiting voorzien. Deze neemt geen licht weg. Ter illustratie kan naar onderstaande foto verwezen worden. In casu zal een gelijkaardige constructie worden geplaatst:

...

Het bovenstaande geeft zeer duidelijk aan dat het vergunde geenszins aanleiding geeft tot een onaanvaardbare beperking van de lichtinval in de tuin of de woning van verzoekers. Ook de bezonning wordt niet aangetast. Overigens is de tuin van verzoekers westelijk georiënteerd. Er is dan ook geen enkele aantasting van de lichtinval mogelijk door de op te richten constructies.

...

Verzoekers stellen in hun verzoekschrift dat de realisatie van de vergunde werken aanleiding zal geven tot wateroverlast. Hun perceel zou het laagste maaiveld uit de omgeving hebben, zodat al het overtollig water, afkomstig van de op te richten constructies, in hun tuin terecht zou komen.

Verzoekers laten opnieuw na concrete gegevens aan te brengen waaruit zou kunnen blijken dat er een reëel risico op wateroverlast zou bestaan. Het door verzoekers aangehaalde nadeel kan dan ook niet als moeilijk te herstellen en ernstig weerhouden worden.

In de bestreden beslissing werd een watertoets doorgevoerd. Hierin werd het volgende gesteld:

...

Voorgaande afweging is duidelijk. Er zijn afdoende maatregelen voorzien om wateroverlast te voorkomen. Verzoekers tonen op geen enkele wijze aan dat deze

beoordeling niet correct zou zijn, en dat er alsnog een reëel risico op wateroverlast voor hun perceel zou zijn.

...

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die een verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen.

Als moeilijk te herstellen ernstige nadelen die zij met voorliggende vordering wensen te voorkomen, voeren de verzoekende partijen vooreerst aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing “*alle licht en zon aan hun perceel zal onttrekken*”.

De Raad dient evenwel vast te stellen dat de verzoekende partijen niet voldoende concreet aantonen dat door de uitvoering van de bestreden beslissing het verlies van zon en licht in ernstige mate zal toenemen, gelet op het feit dat het perceel van de verzoekende partijen reeds wordt afgeschermd door een muur. Bovendien heeft de verwerende partij in haar bestreden beslissing rekening gehouden met de bezwaren van de verzoekende partijen, opgeworpen bij het openbaar onderzoek. De vergunning is immers verleend onder de voorwaarde dat de westelijke kant van de muur niet wordt uitgevoerd in steen, maar via een dubbel veiligheidshekwerk, dat de lichtinval niet in ernstige mate zal belemmeren. Het ingeroepen nadeel is bijgevolg niet, minstens onvoldoende, ernstig om de eventuele schorsing van de bestreden beslissing te verantwoorden.

De verzoekende partijen werpen voorts op dat door de verhoging van het maaiveld “*neerslag afkomstig van het bouwwerk en van de verharde ondergrond zich een weg zal banen naar het perceel van verzoekers met alle gevolgen van dien*”. Bovendien zal “*deze aanzienlijke wateroverlast in combinatie met de historische wijze waarop het bouwwerk van verzoekers werd opgericht verregaande en destructieve gevolgen met zich meebrengen*”. Hierdoor zou zelfs de stabiliteit van de woning van de verzoekende partijen in het gedrang komen.

De Raad stel vast dat de verzoekende partijen evenwel nalaten voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit zou blijken dat het risico op “*een aanzienlijke wateroverlast*” door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal toenemen. In de bestreden

vergunning zijn immers voldoende maatregelen voorzien om eventuele wateroverlast te voorkomen, zoals bijvoorbeeld het gebruik van waterdoorlatende stenen en de plaatsing van een vrij omvangrijke hemelwaterput. Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, is dit ingeroepen nadeel niet, minstens onvoldoende, ernstig. In zoverre de verzoekende partijen menen dat “*de wateroverlast destructieve gevolgen voor de woning*” zal meebrengen, is de Raad van oordeel dat een dergelijke vrees louter hypothetisch is, niet kennelijk zonder meer aanvaard kan worden en daarom niet ernstig is.

De Raad stelt bovendien vast dat de verzoekende partijen evenmin aantonen dat de nadelen die zij menen te ondervinden, in zoverre deze al als ernstig zouden kunnen aangemerkt worden, wat niet het geval is, ook een moeilijk te herstellen karakter hebben. Minstens is vereist dat het moeilijk te herstellen karakter voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hun een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 1 juni 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,   voorzitter van de derde kamer,

                                 met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER